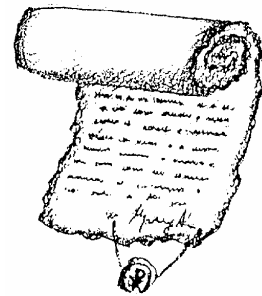

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2006. október 05. Templomszentelés ünnepén

XIV. évfolyam 4. szám

Őszi ünnepeink

Újságunk megjelenésének apropója templomunk felszentelésének ünnepe. Emlékszünk még a tavalyi évfordulós Szentmisére. Templomunk születésnapja egész közösségünk ünnepe. Öröm számukra, hogy van hol imádkoznunk, Isten iránti szeretetünket megmutatnunk.

Októberi ünnepünk Kapisztrán Szent János halálának 450. és az október 23-ai forradalom 50. évfordulója. Nemzeti imaévünkben imádkozzunk ezen ünnepen különösen is hazánkért.

Közelgő őszi ünnepünk Mindenszentek ünnepe és a halottak napja. A két ünnep összekapcsolódik. Történetileg korábbi a mindenszentek ünnepe, amelynek eredete a minden vértanúk ünnepe már a korai századokban. A hazaérkezettek ünnepe ez, együtt örvendezünk a megdicsőültek seregével. Halottak napján elhunyt szeretteinkre emlékezünk, és szeretnénk számukra az égi haza felé vezető utat megkönnyíteni. Mindkét ünnep alkalom arra, hogy a feltámasztásba vetett hitünket megerősítsük.

Idei őszi ünnepek két kedves magyarszentje ünnepi alkalmat kínál számunkra. Püspök atyáink szent Erzsébet évet hirdettek, és ehhez kapcsolódóan szent Imrere is különös módon gondolhatunk. Hiszen szent Imre 1007-ben, szent Erzsébet 1207-ben született. Az ünnepi év alkalom lesz arra, hogy még jobban megismerjük őket, hálát adjunk értük Istennek, és tanuljunk tőlük Isten iránti szeretetet, hitet, igaz magyar életet.

Az idei év adventje igen rövid lesz, hiszen advent 4. vasárnapja december 24-e lesz. Tekintsünk már most előre, kezdjük el a felkészülést az ünnepre, hogy ne érjen váratlanul és túl hirtelen az ünnepi felkészülés.

Ákos atya

Római Ministráns Találkozó 2006 „Lélek az, ami élte”

A résztvevők közé Ákos atya jelölése és egy vizsga után kerültem. Az Esztergom-Budapest főegyházmegye 3 busznyi kiválasztott ministránst küldött a találkozóra (kb.150 fő)

Az induláshoz a találkozó a Szt. Imre templomnál július 28.-án pénteken reggel 8 órakor volt. Indulás előtt a templomban egy „bevezető” ráhangoló misén vettünk részt. Fél tíz után indultak a buszok. 3-4 óránkénti pihenők közbeiktatásával másnap reggel 8 óra körül értünk a Róma szélén található szállásra. A szállás elfoglalása után, megkaptuk a találkozóra készült kendőt és sapkát, majd elindultunk az aznapi programokra. A nap fő látványosa a Szt. Péter Bazilika volt (hosszú nadrág kötelező volt nagy meleg ellenére is). Itt 15 órakor saját papjainkkal misét tartottunk a Katedrálisnál. Utána megnéztük a Bazilikát (Altemplom, Magyar Kápolna, Kupola, Piéta stb. Este 8 óra körül volt a vacsora.

-Általában este 11 körül volt a takarodó és reggel fél 7-kor az ébresztő (mosakodás, imádság, reggeli).

Vasárnap a hét templom záróimádkozást tettük meg „beimádkoztuk a templomokat”.

Hétfőn városnéző nap volt. Megnéztük a Colosseumot (elég nehéz volt bejutni) utána Palatinus, Capitolium, Császári Forumok, Trajánus oszlop stb. Ebéd egy jó nagy adag pasta. Délután Szt. Kelemen bazilika és San Pietro in Vincoli (Szt. Péter láncai és Mózes szobor). Este pasta.

Másnap Augusztus 1.-én kedden a nap fő programja a népek ünnepe volt a Szt. Péter téren este 6-kor. Előtte azonban még városnézés szerepelt a programban. Dél előtt Spanyol lépcső, Csontkamra Trevi kút. Ebédre érkezett meg Ákos atya. (Ő kocsival járta a várost.). Ebéd után sétáltunk a városban (Navona tér, Angyalvár kívülről). Az esti találkozó előtt 2 órával kellett elfoglalni a helyünket a Szt. Péter

A TARTALOMBÓL:

Megkérdeztük Ákos atyát.....	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes.....	2. oldal
Ötven éve.....	3. oldal
KEMPIS (részletek).....	3. oldal
„Téténynek ékessége” 8.	4. oldal
Szomszédolás.....	4. oldal
A templomi éneklésről.....	4. oldal
Dél-Budai Találkozó.....	5. oldal
Piroska és Farkas.....	5. oldal
Néptánc.....	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

terén. Az egész teret megtöltötték a világ minden tájáról érkezett ministránsok. Nagy élmény volt látni és együtt imádkozni a sok fiatalal.

Másnap délelőtt volt a találkozó a legemlékezetesebb programja, találkozó a Szent Atyával (előző nap megkaptuk a nemzeti színű pólónkat). A Szt. Péter teret újra megtöltötték a ministránsok. Nekünk szerencsénk volt mert, olyan helyre kerültünk, hogy jól láthattuk a Szent Atyát (kb.20m). Jó volt hallani, amikor XVI. Benedek pápa magyarul is köszöntött minket. Együtt miséztünk a Szent Atyával. Délután közös magyar mise is volt a Santa Maria del Angeli templomban. (Más magyar egyházmegyéből is voltak ministránsok a találkozón).

Augusztus 3.-án csütörtökön indultunk haza. Sajnos a Vatikáni Múzeum megtekintésére a nagy tömeg miatt nem volt lehetőségünk. Útközben hazafelé fürödtünk a hullámos tengerben is. Péntek este 7 körül érkezünk vissza a Szt. Imre templomhoz.

Nekem nagy élményt jelentett az utazás és köszönöm a Jóistennek és mindenkinek, aki segített eljutni Rómába.

Sebő Béla

Megkérdeztük Ákos atyát

- Augusztusban volt egy éve annak, hogy a bíboros úr Nagytéténybe helyezett. Megszoktad-e már az új környezetet, hogy érzed itt magadat?

- *Köszönöm, megszoktam az új környezetet. Hála ezért a kedves fogadtatásnak, a bizalomnak, amelyet kezdettől fogva éreztem/érezek. Jól érzem magam, bízom benne, hogy tovább tudjuk vinni mindazt, amit az elődök elkezdtek, sokak számára tudjuk közösen élővé tenni a keresztény hitet.*

- Tudjuk, hogy gimnáziumba a piaristákhoz jártál. Volt ennek köze ahhoz, hogy felébredt benned a papi hivatás?

- *Bár a gimnázium után nem a papi pálya felé indultam, sőt nem is volt komolyan szó róla, de bizonyára volt köze hozzá. Azt gondolom, mindennek mindenhez köze van, mert valamiképpen mindenben Isten vezetését tapasztalhatjuk meg. Azokban az években, amikor már érettségi után, de még a szeminárium előtt voltam, sok értékes dologgal találkoztam. És bizonytalanság az is Istentől jövő volt, hogy pont akkor voltam szemináriumban, így juthattam el Heiligenkreuzba tanulni, ismerkedhettem meg regnumi atyákkal, akikkel azóta is szoros kapcsolatomban van.*

- Úgy látjuk, praktikusak és népszerűek az általad készített heti hírlevelek. Bevezetted a 15.-ei imaalkalmakat. Milyen terveid vannak még a közeli és távolabbi jövőnkre?

- *A hirdetésekben már meghirdettem, és itt az újságban is van szó a különböző felnőtteknek szóló alkalmakról. Szeretném egyre jobban otthonossá tenni a plébániát, hogy lehetőleg minél többen találjanak olyan programot, amit érdekesnek tartanak. Ami nem azt jelenti persze, hogy eddig nem volt otthonos a plébánia, legalábbis úgy tapasztalom, hogy sokan szívesen jönnek egy-egy eseményre. Ezeknek a beindulásában reménykedem. Ugyanakkor a városmisszióba való bekapcsolódáson is kell dolgoznunk, hogy mit szeretnénk itt végezni azon a 2007 szeptemberi héten. Remélem, az ősz folyamán felálló képviselőtestület ebben segítségre lesz.*

- Mikor májusban Márianosztrára kirándultunk, akkor ért oda, végcéljához az ifjúsági gyalogos zarándoklat. Azt tapasztaltuk, hogy „szinte mindenkit” ismersz. Regnumosoktól, antiochiásoktól halljuk, hogy e mozgalmak is érintenek. Gyakran megfordulsz Rómában.

Kérjük, mutakozz be egy kicsit nekünk! Hol szolgáltál a korábbiakban és a plébániákon kívül milyen egyéb megbízatásaid, elfoglaltságaid vannak még?

- *A Márianosztrai zarándoklaton szinte a kezdetektől részt veszek. Akkoriban, a 80-as évek elején volt néhány ifjúsági mozgás, amiben az akkor velünk lévő atya, Györgydeák Márton minket is elvitt. Innen van sokféle kapcsolatomban. Benne vagyok a nagymarosi szervező stábjában. A hivatásgondozás és a ministráns munka szintén már a szentelésem óta része papi életemnek. Ezért is kaptam a megbízást 2004-ben a Hivatásgondozó Intézetben. Ezek az ügyek valamennyi nemzetközi kapcsolatot is adnak.*

Igyekszem figyelni arra, hogy ezek az egyházmegyei illetve országos feladatok a plébánia számára is hozzanak hasznot, ha másképp nem, hát azzal, hogy mesélek a különböző utakról. Rendszeresen összejárunk paptestvérekkel is, innen is adódik néha feladat, iskolai gyóntatás, lelki nap tartása. Ugyanakkor remélem, nem tűnik úgy senkinek, hogy nem jut időm az itteni feladatokhoz. Szívesen elmegyek az egyházközségben is bárkihez, egy-egy beszélgetésre.

- Köszönjük a beszélgetést!

Szerkesztők

Olvassunk verset, mert érdemes!

Sík Sándor: Ments meg Uram!

A virágtalan, gyümölcstelen ágtól,
A meddőségtől, lanyhaságtól,
A naptalan és esőtelen égtől:
Ments meg Uram a szürkéségtől!

Édes az ifjak méntás koszorúja,
Fehér öregek aranyos borúja,
Virága van tavasznak, télnek:
Ne engedj Uram, koravénnek!

Csak attól ments meg, keresők Barátja,
Hogy ne nézzek se előre, se hátra.
Tartsd rajtam szent, nyugtalan ujjad,
Ne túrd, Uram, hogy bezáruljak!

Ne hagyj Uram, megülednem,
Sem eszmében, sem kényelemben.
Ne túrd megállni az ostoba van-nál,
S nem vágyni többre kis mái magamnál.

Ha jönni talál olyan óra,
Hogy megzökkenne vágyam mutatója,
Kezem kezében ha kezdene hűlni,
Más öröme ha nem tudnék örülni,

Ha elapadna könnyem a más bűnén,
A minden mozgást érezni ha szünném,
Az a nap, Uram, hadd legyen a végső:
Szabadíts meg a szürkéségtől!

Ötven éve

Nem panaszkodhatok arra, hogy unalmasan telnének napjaim. Sőt, ha visszatekintek elmúlt évtizedeimre, azok is meglehetősen változatosak voltak. Olyan események zajlottak közelemben, olyan helyzeteket élhettem meg, amelyeket békésebb sorsú országok fiai csak tankönyvekből ismernek.

A világháború borzalmai után elemi vágy volt az emberi élet feltételeinek megteremtése, a korábbi kiáltó igazságtalanságok és vagyoni különbségek megszüntetése, a lenézett népcsoportok földhöz, önbecsüléshez juttatása, művelődésének, felemelkedésének biztosítása. Lebombázott országunk ujjaépítése oly lelkesen, oly gyorsan történt, hogy más nemzetek 1946-47-ben magyar csodáról beszéltek.

Ekkor kezdtem iskolába járni, s azt hittem Rákosi az igazságos Mátyás király. Pedig nagyon nem az volt, amint hamarosan kiderült. Az emberek szándéka, a gazdasági és politikai demokrácia beindítása a hatalom moszkvai megbízottai részéről csak megtévesztő trükk volt. Szovjet parancs szerint, a birodalom hadseregének támogatásával gyorsan kiépítették pártjukat és erőszakszerveiket, elfoglalták az ország irányító helyeit, az államosítást kihasználva pedig az ipart, kereskedelmet is. Kíméletlen parancsuralmat vezettek be. Senki, még a kommunisták sem lehettek biztosak abban, hogy ott-hon, nem pedig az ÁVO-n érik meg a következő nap reggelét.

Ezt a mi népünk még tíz évig sem viselte el.

Az elkeseredettség nőttön nőtt, a vágy erősödött: Nem akarunk gyarmat lenni! Magunk akarjuk irányítani saját sorsunkat! Egyszer csak kirobbant a forradalom.

Két-három nap alatt összedőlt a Szabd Nép félórak szerint legfejlettebb társadalom, és élcsapata a párt, a funkciók, ávosok elbújtak, elmenekültek. Országszerte, teljes magától értetődöttséggel alakultak az üzemekben a munkástanácsok, a városokban, falvakban pedig a nemzeti bizottságok, nemzetőrsek. Bár Nagy Imre korábban pártkatoná volt, megtette a legnagyobbat, amit irányító, politikus megtehet: a kicsik mellé állt. Ezért életével fizetett később a miniszterelnök.

A világ őszinte csodálattal és rokonszenvvel bámulta a kis nép vakmerő harcát a szuperhatalommal szemben. Amelynek 13 napra volt szüksége, hogy sorsunkról döntsön, rendezze sorait, s hogy hatalmas hadseregével visszaállítsa hatalmát.

A tanulságot mindenki levonta. Kádár János negyven évig tudott egyensúlyozni az ország számára még elviselhető kényszer határán. A kisemberek és a magas polcon ülők pedig megtalálták a rendszer lazításának meg-megújuló módzatait.

A Szovjetunió összeomlása után a rendszerváltó és a „mai reformerek” berendezkedése békésen zajlott, nem úgy, mint Rákosiéé. El is tartott kb. 20 évig. Kellett ennyi idő, amíg a Kommunista kiáltványt a Tőke ideológiájára cserélték. Most nem volt olyan radikális a privatizáció sem, amelyet - mint 40-50 év előtt az államosítást - mindenható gazdasági eszközként vetettek be. Iparunkat, piacainkat kiáruzták, a föld művelőit csaknem teljesen kivérezgették. Ezalatt kiegyeztek egymással a zavarosban az egykori népi tulajdonból meggazdagodók és a globalizáció hatalmas pénzü befektetőinek hazai intézői. Napjainkban egészségünk, művelődésünk biztosításának alapjait alakítják át profit-termelő helyekké.

A parlamentben még néhány sárga és piros lapot kell kiosztaniuk a „népi szárny” képviselői között, s attól sincsenek messze, hogy országunkban ismét totálissá tegyék a pártirányítást.

Nem felelmes látvány, de ha bírjuk messziről, mint történelmet nézni, igazán érdekes.

E helyzetből visszatekintve egyszerűen elképesztő, milyen egészséges volt népünk lelke és gondolkodása ötven évvel ezelőtt. Az az önbizalom, az a tenni-akarási és tettekészség. Nem privatizációs és egyéb csodadoktorokra, tőlük szájunkba repülő sült galambra vártunk.

Ötvenhatunk tanulságát persze a legnagyobb pénzek gazdái is levonták; mivel politikailag és szellemileg független, öngazgató rendszer létrejöttét egyáltalán nem kívánják, azóta is harsogva terjesztik saját ideológiájukat. Szövetségeikkel közös hazugság-műhelyeik minden szinten dolgoznak, mámor-gyáraik napi 24 órában sugároznak.

Nekem újabb történelmi élmény már biztosan nem adatik. De az is biztos, hogy a jelenlegi rendszer sem lesz örök életű.

Az Örök Élet titkai nem a hatalom megszállottainál és nem Mammonnál találhatók.

KEMPIS

(Részletek)

Első könyv

2.

**Nagy bölcsesség és tökéletesség az,
ha az ember önmagát semmire sem tartja,
de másokról mindig jót gondol
és elismerően nyilatkozik.**

**Még ha azt látnád is, hogy más nyíltan vétkezik,
vagy valami nagy hibát követ el, akkor
sem kellene magadat nála jobbnak gondolnod:
hiszen nem tudod, meddig tudsz megállni a jóban.**

3.

**Mit használ a titkos és rejtett dolgokról való
sok szórszálhasogató okoskodás;
ha ezeket nem ismerjük, nem vetik szemünkre
az ítéleten.**

**Nagy bolondság, hogy elhanyagolva a hasznost,
meg a szükségest
az után kapkodunk, ami kíváncsiságunkat felajzza,
s ami ártalmunkra van!**

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

„Téténynek ékessége” 8. A Nagyboldogasszony Plébániatemplom története I. - a kezdetektől a XIX.-XX. század fordulójáig-

A templom középkori maradványok felhasználásával emelt szabadonálló épület, egyhajós belső térrel, sokszögzáródású szentéllyel, erősen átalakított barokk homlokzattal, egyetlen homlokzati középtoronnyal, északon földszintes oldalkápolnával, délen egyemeletes sekrestyével.

Tétény közepén, a hagyományok szerint római sírhalmokból emelt dombon áll a középkori alapokon és falakon nyugvó **Nagyboldogasszony Plébániatemplom**.

Tétény első templomát, mely valószínűleg fából épülhetett, a tatárok pusztították el.

Az első kőből készült templomot a XIII. században emelték gótikus stílusban. A török idők alatt dőlt romba „Szent Mihály egyháza” (1406-os adatok szerint). A régi templomra vonatkozó adatunk az 1333-ból fennmaradt pápai tizedgyűjtők jegyzékéből van, miszerint az egyházi teendőket ebben az időben Merboldus pap látta el.

Az 1752-es Törökbálinti canonica visitacio a templomról, mint romos épületről emlékezik meg, melynek csak egy tornya áll.

A XVIII. századközepén, 1753-55 között Rudnyánszky József és felesége, Száraz Júlia építtette újjá az elpusztult gótikus, egyhajós templomot. „Egy pusztai hajdani elomlott épületből nagy költséggel templomot építettünk” - írta Száraz Julianna feljegyzéseiben. Az átalakítás során egyhajós elrendezésűnek hagyták a templomot. A nyolcszögöt oldalára épült szentélyt megnagyobbították. A templomhajó déli falához egyemeletes sekrestyét emeltek. Belsejét gazdagon díszítették. A provinciális barokk valóságos ékszere lett a nagytétényi templom, melyet 1755. október 5-én Padányi Bíró Márton veszprémi püspök szentelt fel Nagyboldogasszony tiszteletére.

A templomról két egykorú leírás maradt fent. Az egyik az 1759. évi tétényi canonica visitatióban található: „Chórusa falazott, s miként a templomfalait, mennyezetét csodás művészettel festették ki, úgy chórusa is

festőileg dekorált. Orgonája 5 változatú. Chatedrája építésetileg, szobrászatilag kecses mű, szobrászati alkotásai, alakjai aranyozottak, kifestése elegáns....Négy oltára van... A sekrestye a leckeoldalon fekszik..”

Kő keresztelőkútját az 1778. évi canonica visitatio említi először.

1778. és 1805 között a sekrestye alatt elhelyezkedő kis kriptát a királyi rendeletnek meg nem felelő lejárata miatt új, külső lejáratot kap.

A régi ötváltozatú orgona helyett 1821-ben Heródek Benedek 8 változatú orgonát szerelt fel. Az 1820-as évektől többször végeztek felújítási munkákat az épületen.

1823-ban a templom tornya új tetőt kapott, melyet Spiegl József ácsmester készített. Ekkor állítottak új haranglábat a templomba, és a hívek adományaiból toronyórát szereltek fel. 1834-ben a templom a régi cserépszindelyének rossz állapota miatt cserére került sor. Schreitl János készítette az új faszindelyes fedést.

A templom egyéb részei az 1845. évi canonica visitatio szerint épek, a boltozatok néhány helyen megrepedtek, de nem nyúltak hozzá a festés állapotát védendően.

1854-ben a torony új bádoglemezes fedést kapott. Ugyanebben az évben a templomot újrafestették a szőszéket renoválták és az oltárképet restaurálták.

Botos Eszter

Szomszédolás

A barossi templomban hétfőn esténként 1/2 8-kor zsolozsmát énekelnek a jelenlévők.

Az albertfalvi plébániatemplom búcsúját Szent Mihály napja, szeptember 29. közelében tartják. Ez náluk három és fél napos, csütörtökön zászlófelvonással kezdődő ünnepség. Az idén (**szept.21-24**) a búcsú keretében szeptember 23-án, szombaton „városmissziós” napot is rendeztek a templom előtti téren bográcsigulyás-főző versennyel, térenével stb.

Október 28-án 13.30-tól tartja összejövetelét a Háló Délbudai régiója a Verbiták új lelki gyakorlatos házában (Bp. XXII. Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5). Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Budafok-Belváros Szt. Lipót plébániatemplom búcsúnapja **november 15.**

A templomi éneklésről

Az ének az istentisztelet nyelve. Az ének: ünneplőbe öltözött emberi beszéd. Az énekhang minden embernél különböző a mindennapi beszédhangjától – az éneklés által minden ember fölülemelkedik hétköznapi önmagán. A nyilvános istentiszteleteken igazából csak énekelni lenne szabad, mivel törekednünk kell Istennek minél szebbet följajánlani.

De mit értünk ének, éneklés alatt? Nos, nem a népénekeket. Anyaszentegyházunk ősi rendje minden misére főleg zsolnárokból válogatva gazdag énekrendet hagyott ránk, melyből bőséggel meríthetünk lelkünk számára hasznosakat. A mise a következő énekekből áll:

- ☞ **Introitus** (a latin intrare „bemenni” igéből): bevonulási zsolnár – ennek antifónája (keretverse) és a választott zsolnár is az adott Vasárnap, ünnepnap hitbéli, lelki üzenetéhez kapcsolódik;
- ☞ **Kirie** (az „Uram, irlalmazz”): háromszoros bűnbánati és dicsőítő ének;
- ☞ Vasár- és ünnepnap a **Gloria** in excelsis (Dicsőség a magasságban Istennek... – ez igazából két kórus által felváltva énekelt himnusz) – szigorúan tilos elhagyni vagy felcserélni bármi mással, ha elő van írva;

- ☞ az olvasmányokhoz kapcsolódó énekek: a **Graduale** (a gradus lépcső szóból, mivel az eredetileg lépcsős fölolvásóállvány: az ambó lépcsőjéről énekelték) és az **Alleluia** (a héber kifejezés jelentése: Dicsérjétek Istent!) – mindkét többnyire zsoltárversekből álló ének az adott Vasárnap, ünnepnap hitbéli, lelki üzenetéhez kapcsolódik;
- ☞ **Offertorium** (a latin felajánlás, odavitel szóból: felajánlási ének): egy igen díszes ének, melynek zsoltárversei az áldozatbemutatáshoz illő lelkületet segítik kialakítani;
- ☞ a **Sanctus** (Szent vagy): a Kerubok és Szeráfok félelemteli hódoló éneke;
- ☞ az **Agnus Dei** (Isten Báránya): az Úrfelmutatásra adott hódolattal telt válasz és végül a
- ☞ **Communio** (a latin „közösség” szóból): az áldozás alatti zsoltár.

Mindezek az énekek: a szentmise igazi, saját énekei a liturgikus év minden napjára gondosan lettek összeállítva, hogy az ünnepekhez, az olvasmányrendhez igazodva tükrözzék Isten számunkra szóló tanítását, „lelkünk számára hasznosakat és jókat” és szigorúan egyszólamú, nem érzélgős dallamukkal segítsék az áhítatos, Istenre figyelő légkör kialakítását.

Bármennyire is kedvesek számunkra a népénekek, az igazság kedvéért szóvá kell tenni, hogy ezek csupán kiegészítések, nem a mise valódi énekei. Abból a kései korból származnak, mikor a beszüremkedő protestantizmus hibás szemlélete és az egyházi szolgálattevők hanyagsága miatt már nem énekelték a gregorián miseénekeket, hanem a pap egymaga csendben „mondta” a misét (csendesmise), a népet pedig ellátták könnyen énekelhető – többnyire a német protestantizmus zenei szemléletét tükröző – nem szentírási („költött”) dalokkal. A katolikus istentiszteleten van helye a költeményeknek (himnuszoknak), de nem úgy, hogy közben kiszorítják a mise kezdetek óta alapvetően zsoltáros, hivatalos énekrendjét, melynek zenei nyelve az egyszólamú gregorián ének, minden más zenei megoldás előtt. Az orgonáról is tudni kell, hogy feladata az emberi ének kísérete, nem pedig helyettesítése. Igazába véve semmi szükség nincs orgonára, a keletiek máig nem használják. Az értelmes, szent szövegek emberi énekhangon való megszólaltatása, férfi előénekesek vezetésével: ez az igazi, eredeti katolikus énekhagyomány.

A népénekek révén nagyon elterjedt a mise végigéneklése az egész templom által. Ez az elsöre rokonszenves gyakorlat azonban sajnálatos módon nem egyezik a szentmise alapjába véve misztagógikus és bűnbánati jellegével. Misztagógia: ez a régi görög kifejezés arra utal, hogy a szentmise annak az eszköze, hogy a híveket megfelelő fokozatossággal, a csendből és alázatból kiindulva vezesse minél közelebb a köztünk lévő Szent Istenhez a szent cselekmény sokféle történése által. A hívő dolga mindenekelőtt a „hallgatás”: azaz a hittel és bűnbánattal, készséges és elfogadó lelkülettel, figyelemmel és fegyelemmel való jelenlét a megszentelő erejű cselekményen. Az énekesek dolga a megszentelő erőt közvetítő szent énekek tisztelettel megszólaltatása, melyhez kellő alázattal csatlakozhat a nép egésze is. Egyáltalában nem szükséges mindent mindenkinek énekelnie – az énekhagyomány alapvetően előénekesekre épül, nem a mindent leegyszerűsítő tömegénekre. Sajnos hazánkban is nagyon visszaszorult a helyes, hagyományos egyházi ének gyakorlata. De addig is, míg talán ismét erőre kap a gregorián ének, tartsuk emlékezetünkben a helyes gyakorlatot.

Monostori Gábor

Dél-Budai Találkozó

a Háló szervezésében

A dél-budai egyházközösségek kisközösségeinek vezetői és lelkes tagja már több éve rendszeresen találkoznak, s azon munkálkodnak, hogy az espereskerület életét egy kicsit összehangolják, és hogy egymást megismerve, segítve, egymástól tanulva egyfajta együttműködés bontakozzon ki a keresztény gondolkodású emberek között. Olyan jó volna ismerni egymást! Ezért szervezzük meg **2006. október 28-án a DÉL-BUDAI TALÁLKOZÓ-t**, melyet idén a Verbiták Arnold Janssen Lelkigyakorlatos házában tartunk. A találkozó a jövő évben megrendezésre kerülő budapesti **Városmisszióra** való felkészülés jegyében zajlik. A délután során bekapcsolódunk a lelkigyakorlatos ház és a kápolna felszentelési szertartásába is. A programban helyet kap agapé és táncház is. További részletek a plakátokon és szórólapokon találhatóak! Mindenkit nagy szeretettel várunk!

Németh András

PIROSKA ÉS FARKAS

a nagy veszekedések után strébereké váltak. Figyelmesekké, szorgalmasakká, szigorúan ügyeltek arra, hogy cserkészjótettük még a sűrű elfoglaltságok idején se maradjon el.

Nagymama örült is, meg nem is. Óvatosan kezdte megbeszélni a helyzetet:

- Hála Istennek elmúlt az a hangoskodó, hisztis korszakotok.

- Igen, - válaszolt azonnal Piroska, - szeretnénk jók lenni, remélem, ez már mindig így lesz.

- Mert szeretnénk a mennyországba kerülni – tette hozzá tudós képpel Farkas. Nagymama szerint is ez a legfontosabb, nem?

- Hogy ez a legeslegfontosabb, azt bizony helyesen gondoljátok! És ha Muszkli Misinek segítesz a matekban, akkor ezzel kiérdemled a mennyországot?

- Én meglátogattam az osztály legundokabb lányát, amikor beteg volt, meg ajándékot készítettem a rajz tanárnőnek névnapjára, pedig ő sem az osztály kedvence – vágta rá Piroska.

- Úgy gondoljátok, hogy mindegyik jótett egy lépcsőfok és majd nagy torony lesz belőle az Úristenhez?

Farkas nem volt annyira büszke magára, mint a tesója, de azért nem szerette volna fő érdemét elhallgatni:

- Én még Okos Tamást is megpróbáltam megtéríteni!

- Derék dolog tőletek, hogy akarjátok a jót. Ez a szándékotok maradjon is mindig így. De ajánlanék mellé egy másik szempontot is: A legizmosabb, legügyesebb bolha sem képes felugrálni a Himalája tetejére.

- Persze hogy nem, - tétovázott egy kis csend után Farkas. - De ez nekem magas. Vagy talán viccelődik velünk Nagymama?

- Nem tréfálok. Úgy vélem, a legtökéletesebb, legjóságosabb ember is kis porszem a Végtelen Jóság mellett. Ha tíz életünk lenne, az is kevés lenne az égig érő tornyunkhoz!

- És akkor velünk mi lesz? – kérdezte Piroska.

Farkas is elhűlten kérdezte: - Akkor senki sem juthat a mennyországba? Ez lehetetlen!

És szinte kiáltotta is rögtön: - A szentek már ott vannak!

- Nem kell kétségbeesnünk – mondta csendesen nagymama - Isten Fia megoldotta ezt nekünk, megváltott minket.

- Persze, úgy kell éljünk, hogy ezt a helyzetünket nehogy elfuseráljuk. Azt gondolom, Szent Péter a mennyország kapujában nem a jótett-statisztikánkat fogja elkérni. Önlegültséggel a szívünkben talán el sem jutunk odáig. Ne magunkban bízunk, ne a magunk nagyszerűségével foglalkozunk. Hanem a teremtés csodáival, Isten jóságával, napi ajándékaival. Éppen mostanában olvastam egy régi-régi szerzetes ide illő, szépen megfogalmazott bölcsességét: „A legfőbb jó szépsége magához vonzza az őt szemlélőt.”

- Csak ismételni tudom a szent szerzetest, szemléljük a Legfőbb Jót, olvassuk igéjét, keressük akaratát s kövessük az Ő Fiát.

Aztán vett nagymama egy mély lélegzetet, felállt a karosszékéből és így szólt:

- Ép lélekhez jó, ha ép test járul, ezért azt kérdezem tőletek, hogy a bazsalikomos paradicsomsaláta illata nem vonz titeket magához? Máris sütöm a sonkátojást!

ke

Néptánc

„A franc tánc mind negédes, mind szeles a német.
Nincsen mutációja, mind egyrül varr hímet.
Melancholis az anglus szövevényes lánca,
Csak az ugrós magyar tánc a Szent Dávid tánca.”

Szeretettel várunk minden lelkes érdeklődőt a néptáncoktatásra, melyet Adventig bezárólag minden csütörtökön 18 órai kezdettel tarunk a Pusztá Sándor Közösségi Házban. A tanítás a felnőtteknek szól, de kisgyermek jelenléte, szülei felügyelete mellett nem akadály, sőt egyenesen kívánatos. A hölgyeket kérjük szoknyában megjelenni, mivel a magyar tánc hagyományhoz ez illik. Az alkalmakon a közép- és dél-dunántúli táj régiebb és újabb táncait s nótáit tanuljuk. Aki teheti, hozza el párját, ki nem teheti, hozza el magát. Senki ne féljen megjelenni, mindenkinek csak jót fogunk tenni!

Monostori Gábor

KRÓNKA

- Szeptemberben** befejeződött a templom tetőzetének és a plébánia felújítása.
- Szeptember 15.** Fájdalmas Szűzanya ünnepén rózsafüzérrel, szentmisével, litániával, imádságokkal és szentségimádással zajlott le első „Nagyboldogasszonnyal nemzetünkért” imanapunk.
- Szeptember 16.** Dunafüreden a már megszokott nagy sikerrel rendezték Némethék Keszthelyi Ferenc atya egykori hittanosainak (nagyszüleiknek, szüleiknek és egyre növekvő számú gyermekeiknek) találkozóját.
- Szeptember 30.** Espereskerületi ifjúsági találkozó volt plébániánkon.
- Október 5.** Templomszentelésünk évfordulóján este nálunk tartotta aranymiséjét Rostás Sándor verbita atya, a budatétényi rendház rektora.
- Október 7.** Nagymarosi találkozó

NAPTÁR

- Október 15.** Októberi „Nagyboldogasszonnyal nemzetünkért” imanapunk vasárnapra esik. A 10 óraker kezdődő szentmisén a barossi templom kórusa énekel.
- Október 28.** 13:30 **Dél-Budai Találkozó** a verbiták Arnold Janssen Lelkigyakorlatos Házában. Michels Antal atya (Esztergom) előadása és kápolnaszentelési mise, melyen **Dr. Erdő Péter** bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek koncelebrál. (Cikk az 5. oldalon)
- November 01.** **Mindenszentek** ünnepén 15 óraker ökumenikus imádság lesz elhunytjainkért az Angeli úti temetőben
- December** A következő Hírlevél megjelenését karácsonyra tervezzük, várjuk az írni szeretők cikkeit!

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamint hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.

Tel: (1) 207-5977),

Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.